

چهارشنبه ۱۰ دی ۱۳۹۹
۱۵ جمادی‌الاولی ۱۴۴۲ • ۳۰ دسامبر ۲۰۲۰
شماره ۸ • ۳۱۸ صفحه

متن میناق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

فصل دوم «خانه امن» ساخته می شود

تا به حال در تلویزیون شاهد سریال های امنیتی زیادی نبودیم و هر آنچه تولید و پخش شده، بیشتر از تخیل نویسنده بهره برده است و واقعیت زیادی در آن ریشه نداشته است.اما از ۱۰ آبان ماه سریالی تحت عنوان «خانه امن» از شبکه یک سیما به روی آنتن رفت. سریالی در ۵۰ قسمت که داستان آن درباره مامور امنیتی است که به پرونده هایی ورود می کند. این سریال براساس پرونده های واقعی و امنیتی به نگارش درآمده و تولید شده است.احمد معظمی کارگردان این سریال است و حسین تراب نژاد نیز نویسندهی آن را به عهده داشته است.

این امکان وجود دارد که فصل های دو یا سه هر سریالی ساخته شود اما در مورد خانه امن باید گفت سریالی است که در ادامه دو گانه سارق روح و ترور خاموش ساخته شده و کامل کننده آنها است. این سه سریال ارتباط داستانی بین شان وجود ندارد اما فضای موجود در آنها تا حدودی شبیه به هم است.

«سارق روح» نیز به سراغ فرقه‌های اتحرافی رفته بود. این اثر ژانر مهیج و معمایی داشت و برگرفته از یک ایده پژوهش محور بود. این مجموعه به موضوع امنیت نرم و آسیب‌های اجتماعی می‌پرداخت.

سریال ترور خاموش مافیای موادمخدر را به تصویر می‌کشید. این سریال چند آسیب اجتماعی جدی را همزمان مورد بحث و بررسی قرار داد، معضلات و ناهنجاری‌هایی مثل کودک همسری، طلاق، مواد مخدر وحاشیه‌نشینی. سریال ترور خاמוש مافیای معطمی در این سالها سریال های بسیاری را کارگردانی کرده است. شاید برای شما هم اتفاق بیفتد،جاده چالوس، سایبر، دیوار شیشه ای، ملکوان و … اما حالا او با خانه امن سه گانه سریال هایش را گلملتری می کند و در کنار فرقه های انجرفای و مافیای مواد مخدر، این بار به سمت ماجراهای نیروهای امنیتی و داعش و … می پردازد.

این سریال بر اساس پرونده های واقعی ساخته شده است و ماجرا برمی گردد به حضور داعش در ایران و ماجرای ترورستی که توسط وزارت اطلاعات خنثی می شود. این سریال به تهدیدات داعش و حمایت کشورهای غربی و کمک‌های مالی منطقه‌ای این گروه تروریستی پرداخت. این سریال امنیتی و جاسوسی، خط اصلی قصه‌اش سناریوی آمریکا بران نامنی خانه امن ما، ایران است. همان طرح آمریکایی- عربی که در حقیقت برای ناامن کردن ایران در دستور کارشان قرار داده شده و جزو اهداف دش و شیطان‌شان بود.

این سریال در مدت زمان پخش با واکنش های مختلفی مواجه شد و مورد استقبال بسیاری قرار گرفت. البته حاشیه هایی نیز با سریال همراه شد که همگی نشان از دیده شدن کار داشت.

حالا احمد معظمی همزمان با پایان آخرین قسمت از فصل اول این سریال نوشت : به حول و قوه الهی و با کمک همه دوستان، مجموعه تلویزیونی خانه امن بعد از حدود دو سال کار شبانه‌روزی در ۵۰ قسمت به پخش رسید و یکشنبه ۷ دی ماه با پخش قسمت پنجم پخشى از تلاش‌های ما در نشان دادن زحمات و فداکاری‌های سربازان گمنام امام زمان (عج) انجام شد.

خدا را شاکریم که این توفیق را به ما عنایت کرد تا بتوانیم گوشه‌ای هرچند کوچک از زحمات و رشادتهای کسانى را که شبانه‌روز برای امنیت کشور تلاش می‌کنند را در قالب یک مجموعه تلویزیونی به تصویر بکشیم و شکر بیشتر آنکه این مجموعه مورد استقبال مخاطبان و اهالی رسانه قرار گرفت. بر خود تکلیف می‌دانم از تمام دوستانم در زمان ساخت در جلوی دوربین و پشت دوربین یادگار ما بومند تشکر کنم.

همچنین از دوستان اهالی رسانه در خبرگزاری‌ها و روزنامه‌های مختلف و فضای مجازی که توجه ویژه‌ای به این سریال داشتند بسیار سپاسگزارم. به زودی پیش‌تولید فصل دوم سریال خانه امن ساخته می‌شود و قصد داریم در فصل دوم این سریال بخش‌های دیگری از تلاش‌هایی که برای امنیت کشور انجام می‌شود را نشان دهیم.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جم‌ازاده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

دایره تکامل در گالری مژده

هایی از بیانه نمایشگاه دایره تکامل آمده است:
« زندگی همچون دایره ای هست در حال تر، اینکه خدایوند مظهر تفاهم است و این ما بودیم که سوءتفاهم را بوجود آوردیم.»در بخش

دایره تکامل

متفکر مستندساز یا مستندساز متفکر؟

در دنیای مستندسازان، دو مکتب وجود دارد: یکی مکتب وریته که سعی در نشان دادن واقعیت، به مخاطب دارد؛ یعنی بدون آن‌که بخواهد در آن دخالتی بکند، از مخاطب می‌خواهد خودش واقعیت را ببیند و خود، تصمیم بگیرد.

در مقابل، مکتب دیگر، قائل به دخالت در واقعیت برای برانگیختگی و هوشیار کردن مخاطب نسبت به مسئله می‌باشد و عقیده دارد خود مخاطب، واقعیت را می‌بیند و لزومی ندارد ما دوباره آن را به او نشان دهیم و این مجوز را به خود می‌دهد تا در واقعیت، دخل و تصرف کند و بتواند حقیقت را از دل آن برای مخاطب، برجسته نماید.

بند به‌شخصه هیچ‌کدام را بر دیگری ترجیح نمی‌دهم و معتقدم هر محتوایی، سبک هنری خود را می‌طلبد. اما سختم این است که اگر ما طرفدار مکتب وریته هم باشیم، می‌بینیم که بیشتر مستندهای ایرانی در این زمینه هم ناقص عمل کرده‌اند و نه اینکه بگوییم حتما

جامعیت اطراف و مانعیت اغیار را دارا باشند ولی کاملاً مشخص است که مستندساز تفکر خاصی نداشته تا بتواند برنا بیان سمعی – بصری نگاه خود، تدبیر لازم را ببندیش. مطمئناً می‌دانید که منظور من این نیست که مستندساز حتما حرف و پیامی داشته باشد و حرفش را به زور در حلقوم مخاطب فرو کند. نه! حرف من دعوت به روشنگری و تفکر است و چه بهتر که اجازه بدهد، مخاطب برداشت‌های متنوع داشته باشد.

شاید شما مشکل درام و قصه را در مستندسازان ایران مطرح کنید، اما واقعیت، خیر از مشکلاتی بزرگتر می‌دهد؛ مشکلاتی که بحران هویتی و فرهنگی را مطرح می‌کند که در این مختصر فرصت پرداخت به آن نیست.

از آن بدین ترتیب، میخی است که داوران در سال‌های اخیر، با انتخاب‌های فراموشی، و جانبدارانه و بعضاً از روی کج‌سلیقگی بر تابوت جشنواره و معدود مستندسازان با استعداد می‌کوبند و الگوهای اشتباهی را به‌عنوان مستندساز متفکر به خورد جامعه می‌دهند و این کمیت ارزشمند و بالنگیزه را نه‌تنها به سمت کیفیت، سوق نمی‌دهند بلکه بیش‌ازپیش، موجب‌اتر آنها به سمت جشنواره‌های خارجی را فراهم و گورتسانی از مستندسازان را در پیش روی جامعه، تداعی می‌کنند.

بحران فرم

برای وفادار ماندن به یک کتاب، باید به آن خیانت کنید. اقتباس مو به مو، محکوم به شکست است. دیوید کارنبرگ

برخی اصحاب سینما بیان می‌دارند که جهان فیلم داستانی، دیگر حرفی برای گفتن ندارد و بیشتر، بازی فرم است و از آن جمله گرایش به سمت فرم مستند است؛ نکته ای که در دهه اخیر در فیلم‌های داستانی به صورت محسوس خود را نشان داده و کاملاً مشخص است این است که کارگردانان داستانی از فرم مستند برای باورپذیری اثر خود استفاده می‌کنند تا به مخاطب، یک جهان واقعی را القا کرده و او را بیشتر با خود همراه کنند. نقطه مقابل این جریان هم صادق است و ما شاهدیم که سینمای مستند در عرصه جهانی، برای جذب مخاطب، نه تنها بر درام و پختگی آن تأکید دارد، بلکه بدون اینکه بخواهد در واقعیت دست ببرد، سعی در نزدیکی به فرم داستانی دارد.

اکثریت مستندهای ما از لحاظ فرمی، هنوز در قالب‌های

ثابت و نگاه‌های خیره به افق و استفاده بیش از حد از نریشن و

تصاویر آرشیوی و بازسازی‌های ضعیف و مصاحبه‌های طولانی و

کله‌های سخنگو، گیر کرده‌اند

اما جشنواره کرونایی امسال در ایران خطری بسیار مهم را گوشزد می‌کند و شما دیگر در عرصه مستند، شاهد تکامل روند فرمی سال‌های دفاع مقدس نیستید. به جرأت می‌گویم: اکثریت مستندهای ما از لحاظ فرمی، بازگشتی به شصت و هفتاد سال پیش دارند و هنوز در قالب‌های ثابت و نگاه‌های خیره به افق و

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

دایره تکامل

پست الکترونیکی:

info@emtiadzaily.ir

تلفن: ۶۶۰۹۳۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

یک فنجان چای داغ

تشریح جزئیات جدیدی از بازسازی و طراحی هویت

بصری موزه هنرهای معاصر

نشست خبری مرمت، بازسازی و هویت بصری موزه هنرهای معاصر تهران صبح دوشنبه ۸ دی با حضور هادی مظفری مدیرکل هنرهای تجسمی، احسان آقایی رئیس موزه هنرهای معاصر تهران، زهرا نوروزی رئیس اداره نظارت بر پروژه‌های عمرانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و حسن نوفرستی روابط عمومی موزه هنرهای معاصر تهران در تالار رودکی برگزار شد.

هادی مظفری در ابتدای نشست به پیگیری اهالی رسانه اشاره کرد و گفت: اهالی رسانه طی ۲ سال و اندی با جدیت فراوان بحث بهسازی موزه هنرهای معاصر تهران را پیگیری کردند و برای ما نیز تلاش‌شان بسیار امیدبخش بود و این موضوع برای ما ارزش دارد.

وی درباره دلایل تأخیر در بازسازی موزه هنرهای تهران توضیح داد: شاید پیش از این نمی‌توانستیم با شفافیت اعلام کنیم چرا زمان بیشتری برای بازسازی موزه صرف شده است اما حالا با توجه به سیاست شفاف‌سازی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌توانیم در این مورد صحبت کنیم. نکته اول این بود که در موزه گنجینه‌ای از آثار ارزشمند وجود دارد و این موضوع بررسی شد که چطور کار بازسازی با توجه به این آثار ارزشمند صورت گیرد و تمامی راه‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت اما حجم آثار و ابعاد آنها و مباحث امنیتی آنها امکان جابجایی را از ما می‌گرفت و پس از بررسی‌های فراوان خود موزه بهترین گزینه برای آثار در نظر گرفته شد چون ضرب امنیتی سایر موزه‌ها کمتر بود. در این زمینه نیاز به ساخت گنجینه مورد داشتیم که طبیعتاً گنجینه موقت نیز با تمهیداتی با صرف زمان انجام شد.

مظفری اضافه کرد: نکته سوم اینکه در پروژه‌های بازسازی معمولاً چندین جبهه هم‌زمان کلید می‌خورند و همسو با هم پیش می‌روند اما دلیل وجود و ارزش آثار گنجینه، چندین جبهه کاری با هم انجام نشد و با توجه به اینکه هر کدام از پروژه‌ها به صورت پلکانی باید شروع به کار می‌کرد، زمان زیادی برد.

وی بیان کرد: جبهه‌های کاری متعدد در ابتدا مشخص نشده بودند و در میانه راه به جبهه‌های جدید برخوردیم تا یک بار پس از ۴۰ سال، تمامی زیرساخت‌ها و کمبودها ارتقا داده شوند. طبیعتاً تغییر مقادیر و حجم کار باعث می‌شد زمان‌بندی پروژه نیز تغییر پیدا کند. سیاست شفاف‌سازی برای تعیین مقادیر و حجم و ریال اینگونه است که یک بار باید موارد روی سامانه گذاشته و به مناقصه گذاشته شود و رفت و برگشت آن و تغییر قیمت‌ها به زمان بیشتری انجامید. همچنین پاندمی کرونا و بروز تعطیلی کارگاه‌های ساختمانی نیز مزید علت شد و زمان بیشتری از بهار ۹۹ به کار مرمت، اختصاص پیدا کرد.

مدیرکل هنرهای تجسمی با بیان اینکه عملیات بازسازی موزه به اتمام رسیده و در تدارک بازگشایی هستیم، گفت: برای ظرفیت هویت بصری موزه با رضا عابدینی صحبت شد و قرار است پس از سال‌ها جمع‌بندی، کار را به این استاد طراح گرافیک بسپاریم. تاریخ بازگشایی نزدیک است و کارهایی که پیش‌بینی شده که در یک نشست خبری دیگر اطلاع‌رسانی خواهد شد.

زهرا نوروزی رئیس اداره نظارت بر پروژه‌های عمرانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گزارشی از روند بهسازی ارائه کرد و گفت: پروژه بهسازی موزه هنرهای معاصر تهران با هدف مرمت و افزایش فضای گنجینه موزه آغاز شد. یکی از نغدغه‌های اصلی بحث آبنبندی سقف و دیوارهای موزه بود که کار از با‌هما آغاز شد و با توجه به عمر حدود ۵۰ ساله این بنا کارها پیش رفت؛ با‌هما برداشته و با تعبیه عایق‌های رطوبتی و حرارتی نوین، با‌هما جاگذاری و اصلاح سیستم‌های حفاظتی و امنیتی در بخش گالری‌ها پیگیری و کارهای انجام شد. در فاز دوم به سراغ گنجینه موزه رفتیم و اصلاحات این بخش انجام شد.

احسان آقایی نیز در این نشست درباره اضافه شدن فضاهای جدید به موزه توضیح داد: لازم است تأکید کنم هیچ الحاق و فضای جدیدی به موزه اضافه نشد اما بازتعریف فضاهای موجود صورت گرفت. بر اساس وضعیت موجود، فضاها بازتعریف شد و حتی الحاقاتی که طی ۴۰ سال گذشته به صورت نا‌صاحب اضافه شده بودند، نیز حذف شدند و الان موزه در نزدیک‌ترین حالتش به بازگشایی قرار دارد.

مظفری درباره تعداد آثار گنجینه و تخمین ارزش آنها نیز گفت: آماری که تاکنون بیان شده متفاوت بوده است، چون بسیاری از آثاری که برای نمایشگاه‌ها به موزه آمده در موزه قرار نداشتند و باید به صاحبان آن‌ها عودت داده شوند. آن چیزی در موزه باقی خواهد ماند که جزو اموال موزه باشند حتی برخی آثار در کتاب‌ها چاپ شدند نیز باید اصلاح شوند. همچنین تشکیل بانک اطلاعاتی موزه نزدیک به ۲ سال و نیم زمان برد و در حال حاضر برای راستی آزمایی این ۲۰گه موارد، نیاز داریم که بررسی نمایان را بازاریابی کنیم. اما تأکید می‌کنم ۲۴ ساعت قبل از بازگشایی موزه، اطلاعات روی سامانه قرار خواهد گرفت.

در بخش دوم نشست، رضا عابدینی هنرمند طراح گرافیک درباره مطالعه و طراحی هویت دبداری موزه هنرهای معاصر تهران بیان کرد: وقتی صحبت از بازسازی و طراحی هویت بصری موزه شد ۲ حیطه متفاوت ترس و اشتیاق داشتیم؛ چون پروژه‌ای ملی به حساب می‌آید بنابراین سنگینی کار از یک طرف و اینکه دلم می‌خواست کاری انجام شود که از نظر معاصر بودن موزه تهران بسیار پربر بار باشد، بسیار مهم بود.

به گفته وی، طراحی هویت بصری به گونه‌ای پیش رفت که هم معاصر بودنش حفظ شود و هم حسی که خودم از موزه داشتم برآورده شود، چراکه همسن بودن آغاز فعالیت‌هایم با آغاز به کار موزه برای خودم به شخصه، حساسیت موضوع زیاد بود و از طرف دیگر جذابیت کار نیز مطرح است. عابدینی با بیان اینکه سابقه‌ای جدی بر هویت بصری موزه موجود نیست، اظهار کرد: طراح‌ها و مدیران وقت به جدیت به مقوله هویت بصری نگاه نمی‌کردند اما این در حالی است که موزه نیاز به هویت بصری یکدستی دارد و لزومش را نمی‌توان انکار کرد.

وی در ادامه به بررسی هویت‌های بصری موزه‌های بزرگ جهان اشاره کرد و گفت: بعد از صحبت‌های اولیه با آقای مظفری و آقایی، شروع به مطالعه و جستجو در میان طراحی‌های هویت بصری موزه‌های بزرگ معاصر جهان کردیم. تصمیم گرفتیم هویت دیداری پویا که شکل کلاسیک طراحی لوگو و نشانه را در بر می‌گیرد، برای موزه هنرهای معاصر تهران طراحی کنیم. هویت دیداری پویا این خاصیت را دارد که هم هویت بصری کلی را در بر دارد و هم می‌تواند تبدیل به هویت‌های جزئی شود. برای مثال، طراحی هویت بصری موزه زرژ پمپیدو نیز مجموعه‌ای از طراحی هویت‌های مختلفی را داشت و هویت پویا نداشت.

عابدینی در پایان با بیان اینکه قرار است بر هویت صوتی موزه هنرهای معاصر تهران نیز کار کند، تعدادی از اتودهای طراحی شده برای لوگو، نشانه و پوستر نمایشگاه‌ها را به نمایش گذاشت.

تام کروز با وجود افزایش کرونا در بریتانیا فیلمش را ادامه می دهد

به نقل از ویرایتی، تام کروز می‌خواهد به زودی فیلمبرداری پروژه «ماموریت غیرممکن ۷» را در بریتانیا ادامه دهد و این بار این کار را در استودیو فیلم لانگ‌کراس انجام خواهد داد.

لانگ‌کراس در گذشته متعلق به وزارت دفاع بریتانیا و بریتانیا برای تست کردن تاکتیک‌های ارتشی بود، اما از آن موقع تا به حال تبدیل به چند استودیو شده که بلاکاسترهایی از جمله «اسکای‌فال»، «تور: دنیای تاریک» و «محافظان کیهکشان» در آن ساخته شده‌اند. از فیلم‌هایی که اخیراً در آن تولید شده‌اند می‌توان از «مردان پادشاه»، «جنتلمن» و «مرگ در نیل» نام برد.

تام کروز بعد از تعطیلات کریسمس خود به بریتانیا بازگشته و استودیو را از برادران وارنر به لانگ‌کراس تغییر داده است. لانگ‌کراس که در جنوب شرق انگلستان قرار دارد، جزو مکان‌های درجه ۴ (بالترین درجه محدودیت‌های مرتبط با کروناویروس) قرار می‌گیرد، با این حال پروژه‌ها اجازه دارند با رعایت پروتکل‌های سفت‌وسخت کووید ۱۹- به کار خود ادامه دهند. این بازنگر زمانی به بریتانیا بازگشته که این کشور یک بار دیگر با موجی ناآودکننده از ویروس مواجه شده و بخش‌های بزرگی از کشور به محدودیت‌های درجه ۴ رسیده‌اند. تعداد موارد ابتلا به کووید -۱۹ در بریتانیا در دوران تعطیلات به اوج رسیده و دوشنبه رکورد روزانه تعداد موارد ابتلا با ۴۱۳۸۵ مورد شکسته شد. فقط در هفت روز گذشته که شامل عصر کریسمس، روز کریسمس و پاک‌بستگی دی می‌شد ۲۵۶۲۲۰ مورد جدید ثبت شده که نمایانگر افزایشی ۲۵.۷ درصدی است. در این بازه همچنین ۳۴۹۳ نفر جان خود را از دست داده‌اند تا میزان کل مرگ‌ومیر ویروس در بریتانیا به بیش از ۷۱ هزار نفر برسد.

و پایانه ها بسیار موثر هست تا به نزول برسیم یا صعود، صعودی از جنس انسانیت ، و در این مجموعه پرده هایی هست از ظلم و روشنایی، که می‌آموزد برای تکامل و رسیدن به روشنایی، میتوان از نزدیک شدن به افرادی که مملو و محشون از انوار الهی هستند در مسیر حق قدم برداریم ، منظور فرستادگانی هستند به واسطه پروردگار مهربان که از خودمان به ما دلسوز تر هستند، که مهربان بودن را به ما می‌آموزند ، زیرا مهربان بودن شیوه‌ای حیاتی برای معنا بخشیدن به زندگی خود ما و البته زندگی دیگران است. و شکر پروردگار برای این همه نعمت.» مجموعه دایره تکامل تا ۲۶ دی ماه در گالری مژده دایر است و علاقمندان می‌توانند غیر از شبه ها با هماهنگی قبلی و رعایت قوانین بهداشتی از ساعت ۱۵ تا ۱۹ از این آثار در گالری مژده به نشانی سعادت آباد، علامه شمالی، هجدهم شرقی، پلاک ۲۷ دیدن کنند.

استفاده بیش از حد از نریشن و تصاویر آرشیوی و بازسازی‌های ضعیف و مصاحبه‌های طولانی و کله‌های سخنگو، گیر کرده‌اند؛ بدون اینکه بتوانند مانند آن سال‌ها، حرفی درخور بزنند. محور روایت فیلم را بسان رمان ادبایی، مدام تغییر می‌دهیم بدون آنکه دقت کنیم مخاطب، کتاب نمی‌خواند و باید حساب شده و با تأمل، وارد این ودای شویم. حتی از فرم دوربین روی دست و قدرت و پویایی ذاتی آن هم، استفاده هوشمند و بهینه نمی‌شود. حالا چون پهباد ارزان است باید خودمان را خفه کنیم از نماهای هوایی بدون اینکه درک درستی از نمای چشم خدا و دایای کل داشته باشیم. نکند مستندسازان جهانی نمی‌دانند پهباد چیست؟

مشت نمونه خروار

دیگر بماند خلاقیت و جسارت برای حرکت به سمت آینده… . البته نمی‌گویم که در کار کارگردان دخالت کنیم، چرا که هر محتوایی فرم خاص خود را می‌طلبد و این وظیفه کارگردان است که برای رسا، برای تبیین هر چه بیشتر موضوع فیلم را انتخاب کند؛ بلکه هشدار می‌دهم که ما در کبی‌کاری مانده‌ایم بدون اینکه منتقضیات زمان و فلسفه هر فرم را در نظر بگیریم. من نمی‌دانم چه عبارتی برای عمق این فاجعه بیان کنیم، که با ر معنایی لازم را برساند.

بحران ریتم و ضرابهنگ

ریتم، بخشی از فرم حساب می‌شود اما در رقابت تنگاتنگ رسانه‌های امروزی، به‌قدری اهمیت یافته که بهتر است جداگانه بررسی شود.

به‌طور کلی، در مورد ریتم دو نظر مطرح است؛ حرف فیلم را فدای ریتم کنیم تا مخاطب را از دست ندهیم یا ریتم را فدای حرف فیلم کنیم تا حق مطلب ادا شود؛ به‌شخصه هیچ‌کدام را بر دیگری ترجیح نمی‌دهم و عقیده دارم با مشاهده مستندهای برتر جهان می‌توانیم به ترکیبی از هر دو برسیم و هم مخاطب را قلاب کنیم و هم حرفمان را کامل بزنیم. بقول معروف اگر شما ۵ ثانیه مخاطبانتان را از دست بدهید او فیلم شما را ۵ دقیقه رها می‌کند و اینجا شما شانس بسیار ضعیفی برای نگه داشتن مخاطب دارید و در چشم برهم زدنِ مخاطب، یا شما و فیلمتان را رها کرده و یا شیکه را عوض می‌کند.

به‌هرحال، نسبت به این مسئله باید هوشیار و متوجه باشیم که مخاطب ما نسبت به بیننده‌های سالهای ابتدایی و میانی تاریخ سینما، بسیار با سوادتر و باهوش‌تر است و باید به شعور و شناخت او احترام گذاشت تا با فیلم، همراهی کند.

به‌هرجهت، مخاطب هنر واقعی، موصم جامعه است و غرور و تعصب و ساخت فیلم برای قشری خاص و اینکه منتظر بمانید فیلم شما در آینده درک شود –جز در موارد نادر– چیزی جز گم شدن در تاریخ سینما را به ثمر نخواهد آورد.

وضعیت کنونی سینمای مستند ما نشان می‌دهد ظرفیت استفاده از ریتم درونی و بیرونی به‌صورت هوشمند و اثرگذار به کار گرفته نمی‌شود که البته گره کار را باید در جای دیگری جستجو کنیم.

سلیمی که اجرای نمایشش «قای اشमित کیه» به دلیل همه‌گیری کرونا متوقف شد، اضافه کرد: هنوز اجرای این نمایش جزو برنامه‌های من است چراکه قربانی شرایط شد و لذتی را که قرار بود از اجرای این نمایش ببریم، نبردیم. در حالیکه معتقدم نمایش دلنشینی شده بود و می‌توانست ارتباط گرمی با تماشاگران برقرار کند که متأسفانه کرونا مجال نداد.

او با تأکید بر دشواری‌های اجرای نمایش در دوران کرونا تصریح کرد: ضمن لزوم توجه به سلامتی افراد در هر شرایطی، اجرای تئاتر در قیاس با سال گذشته، از نظر اقتصادی دشوارتر شده است. ضمن اینکه حتی بعد از کرونا هم مدتی زمان می‌برد تا تماشاگران از فشار روحی ناشی از کرونا رهایی یابند و بار دیگر به دیدن تئاتر بیایند.

این کارگردان تئاتر که همچنان علاقه‌مند به اجرای نمایش «دفتر خاطرات» نوشته ژان کلود کاریر است، افزود: با اینکه فعلا چشم‌انداز مشخصی برای اجرای تئاتر وجود ندارد، همچنان ارتباط اعضای گروه را حفظ کرده‌ایم و هفته‌ای یکی دو بار دیدار و گفتگو داریم .

دایره تکامل